

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 14.08.1990, sp. zn. 4 To 203/90, ECLI:CZ:KSCB:1990:4.TO.203.1990.1

Číslo: 4/1991

Právní věta: K aplikaci článku II odst. 4 zákona č. 175/1990 Sb., kterým se mění a doplňuje trestní zákon, u pachatele, jemuž byl před účinností citovaného zákona uložen trest odnětí svobody za trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c) tr. zákona, kterého se dopustil jako zvlášť nebezpečný recidivista podle § 41 písm. a) tr. zák., a to formou vloupání. Podle článku II odst. 3 a 4 citovaného zákona nelze měnit zařazení odsouzeného do nápravně výchovné skupiny.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 14.08.1990

Spisová značka: 4 To 203/90

Číslo rozhodnutí: 4

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Přejícná ustanovení

Předpisy: 140/1961 Sb. § 132 odst. 1 175/1990 Sb. čl. II odst. 3
čl. II odst. 4

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Ke stížnosti, kterou podal odsouzený L. F., krajský soud v Českých Budějovicích zrušil usnesení okresního soudu v Písku z 31. 7. 1990 sp. zn. 1 T 163/88 a podle článku II odst. 4 zákona č. 175/1990 Sb., kterým se mění a doplňuje trestní zákon, poměrně zkrátil trest odnětí svobody v trvání devíti let uložený rozsudkem okresního soudu v Písku z 8. 11. 1988 sp. zn. 1 T 163/88 a rozsudkem krajského soudu v Českých Budějovicích z 13. 12. 1988 sp. zn. 4 To 1025/88 na trest odnětí svobody v trvání sedmi let.

Z odůvodnění:

Usnesením z 31. 7. 1990 sp. zn. 1 T 163/88 okresní soud v Písku podle článku II odst. 4 novely trestního zákona zkrátil na osm let odsouzenému L. F. původně uložený trest odnětí svobody v trvání devíti let, a pro výkon zkráceného trestu jej zařadil do druhé nápravně výchovné skupiny.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený sám i prostřednictvím svého obhájce včas stížnost. Vytkl okresnímu soudu, že postupoval nesprávně, neboť vycházel z toho, že odsouzený byl v minulosti uznán vinným, že se trestné činnosti dopustil jako zvlášť nebezpečný recidivista podle § 41 písm. b)

tr. zák., ačkoliv to bylo podle § 41 písm. a) tr. zák. Citovaná novela trestního zákona byla proto nesprávně použita. Trestná činnost odsouzeného původně posouzená § 132 odst. 2 tr. zák. by měla být nyní kvalifikována mírněji podle § 247 odst. 1, 3, 4 tr. zák. účinného podle článku V novely od 1. 7. 1990. Odsouzený proto navrhl, aby krajský soud napadené usnesení zrušil a sám ve věci rozhodl tak, že by mu uložil nižší trest.

Krajský soud v Českých Budějovicích podle ustanovení § 147 odst. 1. tr. ř. přezkoumal napadené usnesení i řízení mu předcházející a dospěl k závěru, že stížnost je důvodná.

Rozsudkem okresního soudu v Písku z 8. 11. 1988 sp. zn. 1 T 163/88 a rozsudkem krajského soudu v Českých Budějovicích z 13. 12. 1988 sp. zn. 4 To 1025/88 byl odsouzený L. F. uznán vinným jednak trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zák., jednak jako zvlášť nebezpečný recidivista podle § 41 písm. a) tr. zák. trestným činem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c) tr. zák. ve spojení s § 139 tr. zák., dílem dokonáným, dílem nedokonáným ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 tr. zák., a trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1, 2 písm. d) tr. zák., dílem dokonáným a dílem nedokonáným ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 tr. zák. Za to mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody na devět let se zařazením do třetí nápravně výchovné skupiny, peněžitý trest 12 000,- Kčs s náhradním trestem odnětí svobody na tři měsíce, ochranný dohled na jeden rok a ochranné ústavní protialkoholní léčení.

Trestná činnost odsouzeného spočívala podle zjištění soudu v tom, že dne 8. 8. 1988 rozbitím okénka nad dveřmi a vytržením dvoukřídlových dveří vnikl do objektu děkanského úřadu v Milevsku a z bytu děkana farnosti, ze sousedících místností kanceláře a z depozitáře děkanského úřadu římskokatolické církve odcizil celou řadu věcí specifikovaných ve výroku původního rozsudku, čímž způsobil na církevním majetku a na majetku děkana farnosti škodu v úhrnné výši převyšující 200 000,- Kčs.

Dnem 1. 7. 1990 nabyla účinnosti novela trestního zákona č. 175/1990 Sb. Podle článku II odst. 8 této novely se ze zákona upouští od výkonu ochranného dohledu. Podle článku II odst. 1 této novely tresty uložené před účinností tohoto zákona se vykonají, pokud není dále stanoveno jinak, podle dosavadních předpisů. V odstavcích 3 a 4 je pak podrobněji rozvedeno, jak postupovat ohledně trestu odnětí svobody, který byl uložen před účinností tohoto zákona buď za čin, který není trestným činem, nebo za čin, který bude nadále posuzován jako mírněji trestný.

Okresní soud v případě odsouzeného L. F. postupoval nesprávně, když aplikoval poslední větu dost. 4 článku II citované novely. Přehlédl totiž, že podle této věty nelze odsouzenému L. F. trest zkracovat na horní hranici základní trestní sazby, neboť citovaným pravomocným rozsudkem nebyl odsouzen jako zvlášť nebezpečný recidivista podle § 41 písm. b) tr. zák., nýbrž jako zvlášť nebezpečný recidivista podle § 41 písm. a) tr. zák.

Krajský soud však musel zvážit, že odsouzenému byl ukládán trest za trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a), c) tr. zák., který je po účinnosti novely posuzován jako mírněji trestný. Jestliže v tomto původním ustanovení byla sazba trestu odnětí svobody od tří let do deseti roků, pak dnes s ohledem na výši způsobené škody a na způsob vniknutí do objektu (vloupání) je na místě použití kvalifikace podle § 247 odst. 4 písm. c), e) novelizovaného trestního zákona s trestní sazbou od dvou roků do osmi let. Tato mírnější trestní sazba je však stejně vysoká jako trestní sazby stanovená v § 247 odst. 2 tr. zák. účinného do 30. 6. 1990, jimž byl odsouzený rovněž pravomocně uznán vinným. Ke změně u odsouzeného však nedošlo ohledně právní kvalifikace podle § 41 písm. a) tr. zák., neboť i podle novely trestního zákona je třeba na odsouzeného nahlížet jako na zvlášť nebezpečného recidivistu podle tohoto ustanovení.

Uvedené skutečnosti v daném případě měly ten význam, že původní trest odnětí svobody v trvání

devíti let byl odsouzenému ukládán podle § 132 odst. 2 a § 42 odst. 1 tr. zák., tedy v rámci tzv. zvýšené trestní sazby, která činila osm roků a dva měsíce až třináct roků a čtyři měsíce. Při aplikaci nynější sazby stanovené v § 247 odst. 4 tr. zák. i dřívější sazby stanovené v § 247 odst. 2 tr. zák. účinného do 30. 6. 1990 a zvýšené podle § 42 odst. 1 tr. zák. lze dojít k závěru, že nyní by byl odsouzenému trest ukládán v sazbě od šesti roků a čtyř měsíců do deseti roků a osmi měsíců. Při srovnání uvedených zvýšených trestních sazeb je zřejmé, že odsouzenému by nyní byl ukládán trest odnětí svobody v rámci sazby řádově o dva roky nižší.

Z uvedených důvodů odvolací soud nesprávné usnesení okresního soudu zrušil a sám ve věci rozhodl podle článku II odst. 4 novely trestního zákona č. 175/1990 Sb. tak, že odsouzenému L. F. původní trest odnětí svobody na devět let poměrně zkrátil na sedm let. Citovaná novela trestního zákona neukládá soudu rozhodovat o změně nápravně výchovné skupiny stanovené v původním rozsudku. Okresní soud v tomto směru vůbec rozhodovat neměl, pokud rozhodl, učinil tak nesprávně, odvolací soud o změně nápravně výchovné skupiny nemusel a ani nemohl rozhodovat.